

SLOVENEK.

Političen list za slovenski národ.

Pe pošti prejeman velja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr.

V administraciji prejeman velja: Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za en mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto. Posamezne številke veljajo 7 kr.

Naročnino prejema opravištvu (administracija) in ekspediciji, Semeniške ulice št. 2, II., 28.

Naznanila (inserati) se sprejemajo in velja tristoletna petit-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat; 12 kr. če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah h. št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izvenredne nedelje in praznike, ob 1/2 6. uri popoldne.

Štev. 272.

V Ljubljani, v ponedeljek 26. novembra 1888.

Letnik XVI.

Državni zbor.

Z Dunaja, 25. novembra.

Okrajni zastop celjski.

Cesarsko namestništvo je z dopisom dné 16. novembra, št. 24.890, razpustilo okrajni zastop celjski. Med nemškimi liberalci je vsled tega navstal hud vihar in poslanca Foregger in Hackelberg sta v petek v državnem zboru vprašala ministerskega predsednika, je-li o tem razpustu kaj vedel, predno je bil izvršen, in iz katerih vzrokov se je to zgodilo? Ministru ne bo težko na to interpelacijo odgovoriti, pač pa omenjena poslanca razodevata veliko predrznost, da se javno v državnem zboru izpodtikata nad zakonito odredbo samo zaradi tega, ker njujini stranki ni ugodna.

V splošnem življenji velja načelo, da se razrešujejo zastopi, kedar se bistveno premeni podlaga, na katero se naslanjajo. To pa se je zgodilo pri okrajnem zastopu v Celji. Pri zadnji volitvi je bilo v volilni imenik velikih posestnikov vsprejetih nad sedemdeset hišnih posestnikov iz Celja, ki pa po zakonu nimajo volilne pravice v velikem posestvu, ker nimajo zemljiškega posestva. Zgodilo se je nekaj prav enakega, kakor pred nekaterimi leti na gorenjem Avstrijskem, kjer so bili pri volitvah za deželni in državni zbor med velike posestnike uvrstili vse hiše v Lincu, ki so bile vključene v deželni knjigi in so plačevale zadostni davek. Znano je, da je državni zbor dotične volitve zavrgel kot nepostavne in da so bili hišni posestniki liški izbrisani iz volilnega imenika velikega posestva. Tudi celjski okrajni zastop ni imel prave zakonite podlage, zato se je gospa Berč po dr. Srncu pri cesarskem namestništvu pritožila zoper to, da hišni posestniki celjski volijo z velikimi posestniki. Cesarsko namestništvo je to pritožbo zavrglo, in ministerstvo, do katerega se je bila gospa Berč obrnila, je potrdilo to razsodbo. Dr. Srnc se je vsled tega obrnil s tožbo do upravnega sodišča, ki je razsodilo,

da ima gospa Berč prav in da celjski hišniki res nimajo volilne pravice v velikem posestvu. Vsled te razsodbe se je od cesarskega namestništva v Gradci zahtevalo, da se omenjeni posestniki iz volilnega imenika velikega posestva izbrišejo in razpusti na nezakoniti podlagi voljeni okrajni zastop. Namestništvo je pač privolilo, da se hišni posestniki izbrišejo, razpusta odborovega pa ni hotelo ukreniti. Šlo je torej do ministerstva vprašanje, kako je mogoče, da na nezakoniti podlagi voljeni okrajni zastop sploh more poslovati in zakonite sklepe delati, in odgovor na to vprašanje je bil ukaz do cesarskega namestništva, da ima okrajni zastop celjski razpustiti. Ministerstvo je torej ravnalo prav previdno in zakonito; minister vsaj ne more trpeti, da bi se mu pri vsaki priliki očitalo, da se pod njim godé nezakoniti čini, in da nepostavno izvoljeni zastopi poslujejo brez vsakatega ugovora ali pomisleka. Ministerstvo samo pa ni moglo zaukazati razpusta, ker § 81. dotičnega zakona to pravico izrečno daje cesarskemu namestništvu.

Reč je sama po sebi čisto jasna in se proti nji ne dá lahko ugovarjati. Ako je pa vse eno vzbudila toliko vrišča, izviralo je to odtod, da cesarsko namestništvo v dotičnem ukazu ni omenjalo vzroka, zaradi katerega je bil okrajni zastop razpuščen. Ljudje so začeli torej ugibati, zakaj bi se bilo to zgodilo, in bivšemu načelniku Gustavu Stigerju zdelo se je potrebno v obrambo svoje časti in dobrega imena v graški „Tagespost“ dné 20. t. m. objaviti pismo, v katerem pravi, da je bil od leta 1884 načelnik okrajnemu zastopu, ki je imel takrat, ko ga je on prevzel, 12.427 gold. dolga, s koncem tekočega leta pa bode preostajalo najmanj 8000 gold. Vse reči in ceste so v najboljšem stanu in vse zadeve v najlepšem redu.

G. Stiger je pošten in zmeren mož, ki je bil od obeh strank voljen za načelnika, in ki mu ne more biti vse eno, da bi najmanj sum letel na njegovo poslovanje. Zato je njegovo prej omenjeno pismo umevno. Tudi v merodajnem krogu so to iz-

prevideli in poluradna „Grazer Morgenpost“ ima 23. t. m. spis, v katerem pojasnjuje vzroke, zaradi katerih je bil okrajni zastop celjski razpuščen. Ako bi se bilo to v razpustnem ukazu samem zgodilo, bi bile marsikateri neprijetne in zbadljive razprave izostale, in tudi Foregger pa Hackelberg bi ne bila državnega zbora nadlegovala s svojo neslano interpelacijo. Sicer pa naj konečno še omenjam, da ta razpust za slovensko stranko za zdaj nima nobenega ugodnega nasledka; najvažnejši pravica, ki jo okr. zastopi na Štajerskem imajo, je volitev v okrajne šolske svete. Ta volitev bila je pa od razpuščenega okrajnega zastopa izvršena, in narodna stranka bo morala toliko časa s sedanjim, po večini njej nasprotnim okrajnim svetom zadovoljna biti, dokler poteče njegova šestletna doba. Po konstitucionalnih načelih izvoljenci posebnih zastopov, kakor na pr. poslanci trgovinskih in obrtnih zbornic, odstopajo, kadar dotični zastop vsled novih volitev dobi drugačno lice in drugo večino, od kakršne so bili oni izvoljeni. Bomo videli, ali se bodo tudi izvoljenci pokojnega okrajnega zastopa v Celji v okrajnem šolskem svetu držali tega načela, ako po novih volitvah za okrajni zastop narodna stranka v njem dobi večino.

Kmetско dedno pravo.

V obeh zadnjih sejah, to je 23. in 24. t. m. se je nadaljevala razprava o kmetsem dednem pravu, ne da bi bili z njo dalje prišli, kakor do §. 14. Ker se navadno oglašajo eni in isti govorniki Kopp, Kronawetter, Neusser, in Neusser, Kronawetter, Kopp, postala je obravnava že dolgočasna, včasih celo surova. V zadnjem oziru se zlasti odlikuje Kronawetter, ki je v petek osodo kmetске rodbine primerjal z mladimi psi, češ, da enega samega pusté pri življenji, druge pa pomečejo v vodo. Ravno tako bode odslej en sam otrok ostal na domu, druge pa bodo moralno podavili, ker jih bodo zaglali po svetu. Predsednik Zeithammer je imel prav, da je govornika opominjal, naj takih nedostojnih primer in besed v prihodnje ne rabi.

LISTEK.

Večer na bleškem jezeru.

(Češki spisal Fr. Ekert.)

Za triglavskim pogorjem prominol je krasen junijev dan. Teme veličajnega Stola rudečil je še žar zahajajočega solnca. Na bleško dolino vlegel se je tih, topel večer. Njemu na pozdrav oglašé se zvonovi na otočen bistrega jezera. V hipcu zadoni godba zvonov v Gradu, v Gorjah, Rečici in Zaspu, da vsa razkošna kotlina zveni v prijetni harmoniji, odmevajoč od zelenih gorá, ki vpenjajo okolu jezera kakor stražarji tega gorenjskega raja.

Nastal je v letu najkrasnejši večer, po kojem hrepeni ves Bled; bilo je v nedeljo po cesarjevem rojstvenem dnevu. Ta dan praznuje se na jezeru vsako leto znamenita národna slavnost, ki obseza večerno razsvetljenje bregov in vožnjo na osvetljenih čolnih po jezeru. K tej slavnosti dohajajo na Bled tolpe gostov z vsega Gorenjskega in iz Ljubljane, da bi se radovali sredi rojakov svojih v tem čarobnem koticu planinskega sveta in se ponašali pred tuji s tem slovanskim svojim rajem.

V večernem mraku zabobni strel iz topiča. Okna starega gradu v vratolomni višini na skali nad jezerom zaleskečejo v svetilkah in takoj na to posveti se doli v vseh oknih hótelo, letovišč in kočie, in na kopeliščih, plotih, drevesih in potih ob bregu in straneh migljajo raznobojni lampijoni, tu v balončkih in zvezdah, ondi v dolgih vrstah in vencih. Kakor tajnopolne krsnice švigajo po jezerski gladini čolni, okrašeni s svetilkami, proti zatoku pod grad, tja, kjer je postavljen največjemu slovenskemu pesniku Preširnu spomenik, oznanjujoč ponosno besede njegove, da največ sveta sliši sinovom Slave.

Čolni pobrežnih letovišč se hitro razvrščajo. Na vsakem je drog z lampijoni in na mnogih plapolajo trobojnice. Sredi čolnov stoji na velikem pramu (brodu) močan zbor slovenskih pevcev iz Gorij in iz Ljubljane, in na drugem zbrali so se kopeliški godci.

Godba zasniva veselo koračnico. Čolni odrinejo od brega. Vrtovi in letovišča okolu jezera zablesté v žaru umetelnih ognjev, in v tiho noč frée na pobrežji raznobojne prskavke (rakete). Izmed čolnov pozdravljana sta od vseh strani zlasti dva, na kojih so bile mične skupine, katere je osvetljevala magnezijeva svetloba. Na jednom videli smo gorenjsko

svatbo z devojkami v pečah. Na drugem bila je družba mladih plemenitažev in plemenitnic, predstavljajoč neapolitansko ribarsko rodbino.

Za godbo začno pevci peti slovenske pesmi: „Lepa naša domovina“, „Nazaj v planinski raj“ in druge. Ti napevi pretresajo srce in prodirajo do kosti. So trsorni in zopet veseli, iz njih veje občutljivi bol vsled trpljenja naroda in plamtí ogemj navdušene ljubezni do tega dobrega ljudstva slovenskega in radostne nádeje v njega boljšo bodočnost. In bleški pevci umeli so popevati te pesmi takó, da se je v nas kar topilo srce. Tem pesmim prisluskovali so željno na jezerski gladini i prisotni tujei, kojim običajno slovanski zvoki ne prijaajo; ko pa pevci prestanejo in zaori od vseh strani gromovito ploskanje, tudi tujei niso se mogli upirati splošnji navdušenosti. Taka je moč slovanske pesni.

Sredi jezera tiči na otočen med stoletnimi lipami starodavna romarska cerkev Matere božje. Ljudska poezija obogatila jo je čarobnim zavojem najkrasnejših povedk, in celo leto prihajajo sem romarji iz vseh končin slovenskih. Pred tem otokom se za čas ustavijo čolni. Rajanje umolkne. Pevci pozdravijo otok in cerkev z najkrasnejšo pesnijo: „Otok bleški, kinč nebeški“. Za visoko Stražo se ravno prikaže luna, kakor bi se hotela z nami ve-

Pomena vreden je bil v petek govor poslanca Giovanellija, ki je priporočal, naj se k cenitvam ne jemljejo samo zvedenci, ampak tudi župani dotičnega okraja. Levičarji so pa predlagali, da se posestva ne cenijo po zvedencih, ampak po čistem donesku. Toda pri glasovanju je bil ta predlog zavržen s 119 glasovi proti 111, ter obveljal § 7. po predlogu večine, da se cenitev vrši po zvedencih, s pristavkom barona Giovanellija. Ravno tako je bil sprejet neki dostavek Neusserjev, naj bo cenitev taka, da bo mogel prevzemnik shajati.

Pri § 9. sta Kopp in Herold priporočala neke dostavke, ki varujejo pravico sosedov s tem, da se njih tirjatve vključijo, in da smejo tudi prej kakor v treh letih tirjati svojo dedščino, ako pride posestvo komu drugemu v last. Oba predloga sta bila sprejeta.

Včeraj je bila obširna razprava o § 10., ki dovoljuje glavnemu dedu poboljšek do tretjine cele vrednosti. Levičarji so trdili, da je ta paragraf odveč, ker je bil pri § 7. sprejet dostavek Neusserjev, dr. Pattai je pa v izvrstnem govoru dokazoval, da ni odveč in da se s § 7. vjema. Pri glasovanju bil je § 10. potem sprejet, toda le s 106 glasovi proti 102. § 12. je bil izpuščen in rešen še § 13., potem pa se je pričela razprava § 14., ki se bo v torek nadaljevala.

Politični pregled.

V Ljubljani, 26. novembra.

Notranje dežele.

Jezikovna ravnopravnost pri sodiščih pridobiva vedno več tal. Jako slabo se godi sploh Slovanom v Sileziji, kjer posebno razsaja nemški, ne avstrijski nacijonalizem. Silezijska sodišča so dosedaj sprejemala sicer slovanske vloge, toda reševala so jih izključno nemški. Vsled pritožbe nekega tamošnjega Poljaka pa je razsodil najvišji dvor, da se morajo vloge reševati v istem v deželi navadnem jeziku, v katerem so pisane. Razsodba najvišjega sodnjega dvora je pisana poljski.

Včeraj je **češka hranilnica** v spomin štiri-desetletnice cesarjeve darovala 300.000 gld., da se ž njimi zgradi zavod za slepce, ki se bo imenoval „Francisco-Josephinum“.

V soboto je **hrvatski sabor** končal nadrobno razpravo o zadrugah. Potem je Vrbanić interpeloval o peticijski pravici občin ter pri tem ostro napadal zagrebškega nadžupana Kovačevića, ki mu je odgovoril, da smatra to osebnim razžaljenjem in bo po tem tudi storil svoje korake.

Vnanje države.

V **srbskih** okrajih Dragačevo in Leskovac je redarstvo zopet napravilo red s tem, da je zaprlo več — radikalcev. S tem se je napravil red in zagotovila volilna zmaga vladnim, to je naprednjaškim kandidatom. Kristić je mojster v tem, kakó se varuje volilna prostost. — Revizijski pododbor bo končal dné 28. t. m. posvetovanje organičnega štata. Takoj potem bo polni odbor pod kraljevim predsedstvom presodil izdelek, oziroma skušal rešiti potom kompromisa one točke, o katerih se ni mogel sporazumei pododbor.

Bolgarski vojaški krogi so prepričani, da bo prihodnjo pomlad vojska ter izražajo to tudi očitó v svojih glasilih. Tudi vlada je tega mnenja, ker bi drugače ne pripravljala svoje armade takó nujno za vse slučaje. Vsled teh priprav je Turčija vznemir-

jena ter preti s pritožbo potom okrožnice veleavlastim. Toda tudi Turčija ne miruje; v okolici Drenopolja se gradijo nove trdnjave in oborožujejo z novimi Kruppovimi topovi. Daj Bog, da se ne vresniči pregovor: Kar hočejo zamolčati veliki, to izblebetajo otroci.

Ruski vladni krogi so jako zadovoljni z nemškim prestolnim govorom. Po njihovem mnenju je smisel govora dokaz, da je Nemčija opustila izživljajočo politiko nasproti Franciji, in to vsled navštevov, ki jih je čul cesar Viljem takó v Peterburgu kakor na Dunaji. Gotovo bi se bil govor veliko bolj odločneje glasil gledé Francije, ko bi bilo našlo berlinsko ministerstvo večjo naklonjenost svojim dotičnim nameram v Peterburgu in na Dunaji. — Dne 24. t. m. je podpisal car ukaz o novem državnem posojilu.

Nemški prestolni govor je vsestranski napravil ugoden vtis. Berlinsko vladi prijazno časopisje se je sedaj naenkrat spokorilo ter celó napada one liste, ki so nedavno oznanjevali, da preti vojska vsled nevarnega evropskega položaja. „Nat.-Ztg.“ pravi: Ali občinstvo res ne bo v bodoče preziralo časnikarskih črnogledih prerokov? Držati se hočemo zaupno v prestolnem govoru izražene trdne nade, da se bo ohranil mir; javno mnenje pa naj čuva, da se to zaupanje ne bo oškodovalo ali spravilo v nevarnost vsled lahkomišljenih časnikarjev. — V dopolnilo k prestolnemu govoru se nam javlja iz Berlina: Prestolni govor ne omenja nobene vojskine nevarnosti, kar pa še ne dokazuje, da je vse takó, kakor bi moralo biti. Tudi je govor popolnoma prezrl vojni kredit, ker bi to vzbujalo dvojbe o mirovnem evropskem položaji. Vzlic temu pa bo vlada, kakor že naznanjeno, vložila k vojnemu proračunu dopolnilni kredit.

Predvčerajšnjim je naznanil **francoski** vojni minister Freycinet ministerskemu совету, da je dan poprej naročil pododseku, ki se posvetuje o izrednem vojnem proračunu, naj hitro predloži poročilo zbornici, da se bo moglo vršiti glasovanje še pred novim letom. — Kakor pišejo listi, ukazal je mornarični minister Krantz vsled zahteve ministra zunanjih zadev Gobleta še neki drugi ladiji, naj se hitro oboroži in odpluje v vzhodno-afriško morje ter pomaga zatreči kupčijo s sužnji.

Belgijska vlada je naročila pri Kruppu v Essenu 56 težkih topov s kalibrom od 24 do 28 cm. Ko bodo ti gotovi, naročila bo zopet večje število manjših topov. Namenjeno je to orožje za obrambo reke in porečja Moze.

Italijanska vlada je storila nov sovražen korak zoper cerkev in njene naprave; dosedaj je pustila še pri miru premoženje verskih lajskih bratovščin, toda ravno to je motilo Crispija v sladkem spanju. Nova potrjena postava o javni varnosti obsega v § 79 nastopno določbo: „Ako nima občina zavetišča za uboge ali pa ako je to premajhno za njene nepreskrbljene občane, skrbeti mora politična oblast, da spravi te ljudi „brez eksistence“ v zavetišča sosednih občin. Troške za take ljudi trpi v prvi vrsti tamošnja dobrodelna bratovščina. . .“ Vlada bo po starem vzgledu že skrbela, da bo kolikor mogoče veliko revnih občanov tam, kjer imajo verske bratovščine kaj premoženja; tam pa, kjer ni bratovščin ali vsaj ne imovitih, bodo vsi občani premožni ali pa reveži — deveta briga vladi.

Iz **Rumunije** se poroča o poravnavi mej junimisti in konservativci. Konservativci bodo dali kabinetu zaupnico, toda poprej se mora preustrojiti; konservativca general Mano in Aleksander Lahovary ter liberalni konservativcei Vernesco bodo stopili v ministerstvo, v katerem bo ostal Rosetti, predsednik brez portfelja. Na tej podlagi bodo volili konservativci Lasc. Catargija zborničnim predsednikom.

seliti tega mamljivega prizora, s kojim smo bili spojeni. A ko utihne pesen, oglasi se rajanje in razlega po gladini od čolna do čolna, k obalom in do vseh okolnih stranij, kjer je odmeval klic: „Živeli!“ in „Slava!“

Od otočca pomičejo se čolni k Petránu, kjer so peveci zapeli cesarsko pesen, na to se pa prične prosta zabava čolničev po razsvetljeni vodni gladini. Na jednom čolnu sedelo je nas nekoliko Čehov. Udarimo našo „Kde domov můj“ in v hipcu nas obkoliijo ladjice, iz kojih zaori gromovito: „Sláva Čechům“, „Živeli bratje Čehi.“

Nepozabljen, nepopisno krasen bil je ta večer! Slovenci se po pravici ponašajo z bleškim jezerom, kateremu ni jednacega na planinskem svetu. In mi Čehi smo se srčno radovali, da se v tem raji doslej oglašá slovanski govor in prepevajo pesni slovanske. Vendar je tudi pravo čudo, da ta govor doslej ni bil tu udušen. Saj so bili celih tisoč let, od dób Karola Velikega, planinski Slovenci tlačeni, odnarodovani in pohujševani, kakor se je svoje dni to dogajalo na nekdanjem slovanskem Polabji.

Opojeni po vtisih čarobnega večera šli smo v gostilno k Petránu, kjer smo posedli z brati Slovenci in Hrvati k prijateljski večerji.

Veseli smo peli češke in jugoslovanske pesni

in govorili navdušene govore na složnost, ljubezen in bratstvo nas Čehov in pobratimov naših na jugu.

V slovanski rodbini ni bilo še nikoli takó veselo, kakor v tem trenutju. V tej puščobni dóbi malomarnosti, razporov in zaslepljenih strastij je pač divna zeleznica odkritosrečno spoštovanje in ljubezen, katero negujejo Slovenci in Hrvati do nas Čehov. Kjerkoli se ž njimi stikamo, javljajo nam vselej nežnim a iskrenim načinom, kako čutijo z nami, uznavajo nas za naprednejše brate svoje in zró k nam kakor k vzorom ljubezni do domovine in neumornega dela na korist naroda. V taki dragi družbi spominjamo se teh vzvišenih idejalov, koje so oznanjevali vsem sinovom Slavije naši Jungmanni, Kolári in Šafaříki.

Bilo je že pozno, ko smo se poslavljali. Bled je spal in sanjal o najkrasnejšem večeru, koji se ponavlja in vrača samo enkrat v letu. Meseč pa je lil blede svetlobo na mirno jezerce, cerkvice na otočcu blestela je pred nami, in veličastni Stol v ozadji štrlel je v polusvitu k zvezdnatemu nebu. Povsodi mir in senj. Samo na skalnati strani blestele so še v oknih starodavnega grada luči, kakor bi ta grad bdel na straži nad tem slovanskim rajem bleškim.

Izvirni dopisi.

Iz **Trnovskega na Notranjskem**, 23. novembra. Že lani je bil „Slovenec“ svojim bralcem naznanil, da se bode v Trnovem odpravila redovna šola za žensko mladino. Povedal je bil takrat, da je daroval blagi dobrotnik gosp. Janez Valenčič, Trnovec, farni cerkvi lepo, veliko hišo z vrtom na jako primernem kraju vasi, v svrhu, da se tu ustanovi omenjena dekliška šola. Plačal je vrli mož potem od darovane hiše pristojbino, popravil celo poslopje, daroval vse hišno orodje, priredil šolsko sobo, naročil lep kamenit altar za kapelo, — z eno besedo, vse je preskrbel, česar je bilo potrebno, zraven tega pa še obljubil, da bo tudi nadalje zavod gmotno podpiral. Hiša in prihodnja šola je bila izročena „ubogim sestrám naše ljube Gospé presv. srcá“.

Slavna vlada nam je po prizadevanju premilostnega knezo-škofa in po naklonjenosti našega okrajnega glavarja preblagorodnega g. viteza Schwarza prošnjo kmalu uslišala ter dovolila, da se smé nemudoma šola pričeti. Ko se je bil pred nekimi tedni po fari glas raznesel, da so premilostni gosp. knezo-škof obljubili, da pridejo sami hišo blagoslovit in redovnice vpeljat, so bili faráni neizrečeno veseli ter so komaj čakali dneva lepe slovesnosti. Prišel je 21. november, dan radosti za trnovsko duhovnijo, katera je bila deležna redke sreče, da je v njeni farni cerkvi opravljal svete skrivnosti in govoril besede večnega življenja premilostni nadpastir, ki se ni ustrašil daljne poti in velikega truda, temveč je rad prihitel med svoje oddaljene ovčice. Pripeljali so se prevzvišeni gospod, spremljani po preč. gosp. dr. Lesarju ob 1/2.8. uri na trnovsko-bistriški kolo-dvor ter se podali, nekoliko oddahnivši se v župni hiši, v praznično oblečeno in lepó razsvetljeno farno cerkev sv. Petra.

Po opravljeni sv. daritvi, pri kateri so bile pričujoče tri redovnice obhajane, stopili so mil. g. vladika na leco ter so govorili do faránov, ki so bili kakor o velikih praznikih prostorno hišo božjo napolnili, lepe in ginljive besede. Rekli so, da ravno danes praznuje sveta mati cerkev praznik Marijinega darovanja ali predstavljanja. Kakor se je današnji dan v tempeljnu preblazena Devica Gospodu darovala, Njemu se predstavila, tako se morajo kristijani vseh stanov Njemu vedno darovati, Njemu se predstavljati, pa ne le sami sebe, temveč tudi druge, kateri so v našo skrb izročeni, moramo in bomo morali enkrat predstavljati. To dolžnost imajo sami nadpastir; taka dolžnost veže dušne pastirje; dolžnost, predstavljati, Bogu darovati svoje otroke, svoj najdražji zaklad, imajo posebno stariši, kateri bodo morali odgovor Bogu dajati, kako so učili, kako vzgojali otroke. Da se jim pa bode breme polajšalo, da bodo stariši Bogu z bolj mirnim srcem odgovarjali, je milost hožja ganila srce blagega dobrotnika, da je premoženje dobro porabil s tem, da je novo samostansko šolo ustanovil. Srčna mu hvala za to, Bog ga blagoslovi! S takimi in enakimi nauki so premilostni gospod knezo-škof globoko ganili srca trnovskim faránom. Nadejamo se, da so vsi predsodki izginili, in da tudi taki, kateri iz nevednosti niso bili posebni prijatelji novi šoli, so sedaj gorko naklonjeni novemu prekoristnemu ustavu.

Po govoru so se gospod knezo-škof z mitro na glavi in škofovo palico v roki, spremljani po duhovnikih v slovesnem sprevodu podali do hiše redovnic. Slovesno so jo od zunaj in potem v notranjih prostorih, šolo in kapelo, blagoslovili. Slovesnosti so se vdeležili preblagorodni gosp. okrajni glavar vitez Schwarz, prijatelj in podpornik naši novi šoli, v uradni obleki; dalje gosp. okrajni sodnik bistriški, župani občin trnovske fare in kar nas je posebno veselilo, šolska mladina z gg. učitelji in učiteljicami. Pri obedu, kateri so priredili gostoljubni gosp. dekan, ki imajo pri ustanovitvi šole mnogo zaslug, je bilo mnogo primernih in ginljivih napitnic, govorov, katerih pa ne bom omenjal, da mi dopis preveč ne naraste. Danes, v petek, se je pričela šola; deklic je toliko, da bode skoraj prostora primanjkovalo.

Konečno naj še dostavim, da so si prevzvišeni gospod knezo-škof s trudom, kateri so imeli pri ustanovljenju in blagoslovljenju trnovske šole sester naše Gospé presvetega srcá, vpletli nov list v venec svojih zaslug. Tudi jih smem kot trnovski farán, ki dobro pozná mišljenje ljudstva, zagotoviti, da jim je bilo ono sicer zmerom zvesto udano, da se pa po tem, kar so nam sedaj skazali, ljubezen in hva-

ležnost, katera navdaja ljudstvu srea, nikakor dostojno opisati ne more.

Božji blagoslov, kateri so na našo šolo klicali, naj provzroči, da bo ona rastla, cvetela in obilo sadu rodila v blagor trnovski fari in sploh notranjski strani kranjske dežele.

xy.

Iz Boštanja ob Savi, 20. novembra. Časopisi še vedno premetavajo žalostni dogodek, ki je zadel ruskega cara pri Borkiju. Godé se v višjih krogih celó premembe, a temnih očal vladar ne dene raz svoje oči. Kdo bode verjel, da tako pogosti napadi prihajajo od posameznih zlobnih oseb? V tem je zistema in dobro premišljen namen, to je delo skrivne framasonske družbe. Njeni ravno tako neumno smešni, pametnega človeka nevredni, kakor bogoskrunji obredi dandanes niso več skrivnost; ni se temu čuditi, da jih mnogo služi tej družbi. Njeni nameni so le malini znani; „liberté, égalité, humanité“ so jim izrazi, s katerimi prikrivajo svoje prevratne namene, a čuditi se moramo mnogim, da tacega gada redé na svojih prsih. Razrušenje altarja in kraljevih prestolov jim je namen; prvi mora pasti poprej kot glavna zaslomba in podpora drugega. Ni še dolgo tega, kar se je prvosednik italijanskih prostozidarjev izrazil v pismu do svojih bratov, da papeštvo je uničeno, kdo pride torej zdaj na vrsto —?

Družba nevarna po svojih namenih tudi ni izbirčna v svojih sredstvih; tudi za te vé družba svoje brate, seveda, kateri so tega zaupanja vredni, dobro pripraviti. Pripravljenca peljejo v temno sobo z zavezanimi očmi. Pred njim na mizi leži oves, po vratu obrita, koja se dá potipati, kakor človeški obraz. Dajo mu v roke nož, in družbe vredni brate naj ga brez strahu porine živali v grlo, o kateri misli, da je človek. Ni li to najbolj praktična šola, da se človek ne prestraši nikakoršnega sredstva? Ker je ta družba poleg katoliške cerkve najbolj vrejena in najbolj razširjena po celi Evropi, ni čuda, da je vsa Evropa na ognjeniku in da se tresejo narodi. O smešnih obredih pri priliki še kaj.

Če tudi smo že prestali kratko pa precej občutljivo zimo okrog sv. Martina, in nam je danes že posijalo prijazno solnce, katero nam pridno pospravlja belo odejo, dovolite, da nekoliko posežem nazaj na preteklo letino, katera se nam je v vsakem oziru obnesla prav povoljno; zlasti z vinskim pridelkom smemo biti prav zadovoljni. Le žal, da je zaradi vina naš kraj tako malo znan, in vendar se pridružuje obilno in prav zdravega vina, kateri je jeseni malo trd, toda obležana starina je prav pitno namizno vino; in tega imamo še več stotin veder, ki željno pričakuje kupca. Dolenjski cviček je sicer nekako ob dobro ime, celó po tako imenovanih strokovnjakih — pa jih je tudi že pod mizo valjal — vendar si upamo trditi, da kranjskemu želodecu in zdravju se še najbolj prilaga, vsakako bolj od one brluzge, ki se v novejših časih tako obilno uvažuje iz tujih krajev. Ima ime vino, pa ni nikdar na trti viselo. Gorenjci tirjajte od svojih vinotržcev zdravega in nepopačenega „dolenjca“, niti za zdravje, niti za novce vam ne bode žal. Od druged, posebno iz Hrvatskega se vozi ne ponarejeno, ampak čisto narajeno vino, Dolenjci, pa ne morejo prodati svoje natorne zdrave kapljice. Vsiljuje se tudi tu neka moda, le jetu je dobro. A tudi tukaj naj velja: „Svoji k svojim!“

Iz Prage, dné 18. novembra. Evropa pač še slutila ni, v kaki osodni opasnosti je bila od torka popoldne do srede polnoči. Praga je bila, ki je hotela evropsko ravnotežje porušiti in občni mir kaliti. Da, strmite! Toda strmenje vaše premeni se v — grozo, ako vam povem, da vzrok tej opasnosti ni bil nihče drugi, nego — Sarah Bernhardt! Še sanjalo se ni nobenemu Pražanu, kdor je pozdravljaj slovečo tragedijino in željno poslušal njeno igro, ali pa z zadovoljnostjo čital podrobne referate o njeni umetnosti, da taka skaza preti svetu in ljudem! A vendar je to stalo črno na belem v uvodnih člankih dunajskih fakijskih listov. „Pariz je Praga Francije in Praga Pariz Češke“ zdihoval je „N. W. Tagblatt“, in zopet „Volkszeitung“ uvideva v njenem pozdravljenju in nastopu v Pragi nevarnost za obstanek nemško-avstrijske zveze. Pa kaj bi stoprav rekla „Deutsche Ztg.“, ko bi vedela, da je Sarah Bernhardt celó jedla češke cmoke z zeljem! Da nekolikournno bivanje francoske igralka v Pragi daje tem ljudem povod, da se pokažejo narodni naši neprijatelji v svoji malomočni smešnosti, to edino dela spomin na Saro v Pragi in na Češkem — nepozabnim.

Ministerskemu predsedniku grofu Taaffeju nikdo ne more odrekati, da ne umeje čudotvornim načinom presenečiti svet. Vše deset let vlada z avtonomistično in konservativno večino, in dasi sedi vedno med dvema stoloma, vendar ne pade. Grof Taaffe si misli: čas je najboljši zdravnik in pomiri najkрасnejše radosti in žalosti, torej pusti fakijske žalostiti se in radovati, sam pa dosledno dalje posluje. In tako je tudi zdaj z imenovanjem vit. Herm. Löbla moravskim namestnikom, koji ni Čeh ni Nemec, ni češki kavalir, temveč Poljak, pokazal, da umeje obe stranki narodni na Moravskem presenečiti.

Kar se tiče novega moravskega namestnika g. H. v. Löbla, javim vam z verjetnega vira, da se je porodil 29. dec. l. 1835 v Drohobojezi v Galiciji pri Samboru. V Samboru pohajeval je gimnazijo. Pravo je dovršil na levovskem vseučilišču. Vše v svojem 22. letu posvetil se je državni službi, poslujoč pri gališkem namestništvu v Lvovu, ko je bil grof Mensdorf Pouilly namestnik. Ko je l. 1864 Goluchovski organizoval kot namestnik politiške urade v Galiciji, poklical je Löbla k namestniškemu predsedništvu v Lvov. Leta 1869 postal je oskrbnik okr. glavarstva v Čortkovem, leta 1871 pod ministrom gr. Hohenwartom okrajni glavar in l. 1873 namestniški svetnik. Bil je desna roka Potockemu in Zaleskemu in je imel velik vpliv na upravo Galicije. Leta 1877 bil je odlikovan z redom železne krone III. razreda; l. 1880 imenovan dvornim svetnikom. Ko je vit. Zaleski postal namestnik v Galiciji, imenovan je bil vit. Löbl l. 1883 njegov naslednik kot namestnik v namestniškem predsedstvu. Tega leta odlikoval ga je cesar z vit. redom Leopoldovim. Poljski in rusinski govori že od mladih let, in to pravilno; češki sicer ne zna, vendar je obljubil, da se bode naučil češčine do prihodnjega deželnega zbora. Češke spise bode umel čitati vše v nekoliko dneh. Löbl je oženjen in ima dve hčeri, kojih jedna je soproga necega okr. komisarja v Galiciji; soproga Löblova je meščanskega rodu in je zelo pobožna gospa. (Konec pril.)

Dnevne novice.

(Presvetli cesar) je podaril za notranjo upravo novepodružnične cerkve sv. Martina pri Buzetu 200 gl.; za šolo v Podgorjah na Koroškem 200 gl.

(„Narodni Dom“.) V zmislu §. 7. društvenih pravil sklicuje upravni odbor društva „Narodni Dom“ izvanredni občni zbor na ponedeljek, dné 3. decembra, ob 6. uri zvečer, v čitalnično pevsko sobo. Jediní predmet je posvetovanje in sklepanje o odborovem nasvetu gledé zgradbe „Narodnega Doma“. Posebna vabila društvenikom se ne bodo razpošiljala. K mnogobrojni udeležbi vabi tem potom

ODBOR.

(Vodnikov spomenik.) Sredi prihodnjega leta bode mogoče odkriti spomenik Vodnikov na Valvazorjevem trgu pred gimnazijo. Akademik g. Gangl na Dunaji je izdelal podobo, ki je visoka 2 m 45 cm. Ker bo kamenita podlaga visoka 3 m 40 cm, bode celi spomenik visok blizu 6 m. Spomenik se bode izročil v last mestu ljubljanskemu.

(Akad. društvo „Slavija“ v Gradci.) Dné 14. novembra so bili v društveni odbor izvoljeni gg.: Nikola Pajić, stud. med., predsednik; Nikola Žyborski, stud. med., podpredsednik; F. Gorup, stud. phil., poslovodja; Pavao Čulomović, stud. med., tajnik; Uroš Borić, stud. med., blagajnik; Edvard Čermák, stud. med., knjižničar. Odborniki: Josip Medić, stud. phil., Avsen Vidak, stud. med., Matej Vrbnjak, stud. jur. Revizorja: Mat. Gregorič, stud. med., Ivan Petrić, stud. med.

(Zadruga ljubljanskih urarjev) se je sestavila dne 10. t. m. Načelnik zadrugi je g. Nik. Rudholzer, njegov namestnik g. J. Geba, odborniki gg. Somnitz, Kottek in Hoffmann.

(Kmetska posojilnica ljubljanske okolice, reg. zadruga z neomejenim poroštvom,) nam je poslala izkaz denarnega prometa od 1. januarja do 31. okt. t. l., iz katerega posnamemo, da je imela posojilnica v imenovanem času mej dohodki hranilnih vlog za 41.973 gl. 5 kr., posojil za 107.937 gl. 50 kr., obresti posojil 5049 gl. 23 kr. itd.; izplačala je mej drugim 42.296 gl. 60 kr. hranilnih vlog, 359 gl. 16 kr. obresti hranilnih vlog, 110.006 gl. posojil itd. Ves promet je znesel 179.313 gl. 62 kr. Dne 31. okt. t. l. je imela posojilnica gotovine v blagajnici 2462 gl. 43 kr., denarja naloženega pri denarnih zavodih 12.748 gl. 81 kr., posojil 96.441 gl., inventarja za 195 gl. 72 kr., glavni deleži so znašali

10.000 gl., opravični deleži 910 gl., rezervni fond glavnih deležev 3736 gl. 81 kr., rezervni fond opravičnih deležev, hranilne vloge 91.112 gl. Uradni dnevi so v torek, sredo in soboto od 8.—12. ure na Marije Terezije cesti št. 3. Pismene prošnje za posojila se sprejemajo vsak dan. Hranilne vloge po 4½% sprejemajo se v uradnih dneh.

(„Sokolov jour fixe“) zadnjo soboto v salonu ljubljanske čitalnice je bil dobro obiskan in zel zabaven. Najbolj je občinstvu ugajal Ižanec Janez Udriha, ki je v narodni obleki in ižanskem narrečju pripovedoval dogodke, ki jih doživel v Gorici o priliki prvega vzleta goriskega „Sokola“. Dve go spodičini ste peli venec narodnih pesnij vrlo dobro. Tudi spomin na lačne dni na Dunaji g. Slavka je bil dobro sestavljen. Gg. pevci so peli lepe pesni, vršilo se je več napitnic.

(„Pro patria“ v Gorici.) Goriški mestni odbornik dr. K. Venutija je v seji dne 15. t. m. dokazaval, da more društvo „Pro patria“ mestni občini pomagati pobijati slavizem, ki sili v mesto, ter je nasvetoval, naj se občina vpiše v imenovano društvo z doneskom 100 gl. Ta predlog je pobijal Karol Ritter, češ, da ima vsak narod pravice svojega obstanka in razvoja. Predlog dr. Venutija je bil sprejet. Mestno starešinstvo naj bi v prvi vrsti skrbelo za dobro gospodarstvo, red in varnost v mestu ter varovalo pravice vseh treh narodnosti, ki živé v Gorici.

(Plemenit dar.) G. Fr. Kalister na Reki je podaril dijaški kuhinji v Trstu 40 gl. — G. St. Nadlišek, tržaški občinski svetovalec in deželni poslanec je podaril za družbo sv. Cirila in Metoda 5 gl.

(Tržaški „Sokol“) vrlo napreduje. Priredil je telovadni oddelek za otroke. Vaje so vsak ponedeljek, četrtek in soboto zvečer od 5. do 6. ure. Vpisalo se je že toliko otrok, da bo „Sokol“ moral ustanoviti še jeden oddelek. Te vaje ohranijo otroke zdrave na duši in telesu.

(Občinski zastop v Korminu) je sklenil na predlog g. župana barona Locatellija zgraditi v spomin cesarjeve štiridesetletnice novo bolnišnico v zvezi s sirotiščem. Zgradba bode stala okolu 36.000 gl.

(Ljutomerska hranilnica) je v spomin cesarjeve 40letnice v seji dné 19. nov. dovolila: 1000 gold. za novo Fran Josipovo šolo, 100 gl. ubogim, 100 goldinarjev požarni brambi.

(Na c. kr. koparskem učiteljišču) so bili izpiti sposobnosti za ljudske in meščanske šole od 9. do 17. t. m. Izpiti so napravili: Dukić Ante za hrvatske ljudske šole z odliko; Jakac Jakob za hrvatske ljudske šole z odliko in iz nemškega jezika; gđ. Cossula Josipina in Gregorič Ivana za slovenske šole in italijanski jezik; Križman I., Pavlin L., Ugovitzer J. in Trebše Andr. za slovenske šole; Nekerman Ivan, Zupanec Ivan, Justin R. za slovenske šole in nemščino; Beranek J., Venturini E. in gospá Zett za italijanske šole; Dovesconi J. za italijanske meščanske šole; gđ. Zonona Ana iz nemščine za meščanske šole; Sevdčić Iv. iz veronauka z odliko.

Telegrami.

Dunaj, 25. novembra. Prvi ustanovnik podpornega društva za slovenske velikošolce na Dunaji je gospa Puklova, posestnica, rojena Dunajčanka. Bog daj, da najde mnogo posnemovalcev.

Praga, 26. novembra. Bivši minister Jireček je včeraj umrl.

Pariz, 26. novembra. Kakor se govori, obravnaval je ministerski svet o razpustitvi lige patrijotov; v torek bo sklepal o tem. Shod lige patrijotov se je izvršil brez posebnega dogodka; Boulanger ni bil navzoč; Déroulède je imel govor v boulangistiškem smislu. Rekel je: Mi nočemo vojske, marveč narodno brambo. Soproga Boulangerjeva je neki vložila tožbo zaradi ločitve zakona. Pri boulangistiškem banketu je protestoval Boulanger zoper predbacivanje tajnih prodirajočih nakan ter je naglašal prisrčno željo, da bi se ohranil mir. Ob ½12. uri je zapustil dvorano. Člani lige so ga navdušeno pozdravljali spremljajoč ga do voza. Tekom večera je redarstvo zaprlo okoli 40 oseb. Razven malenkostnih izgredov pred banketno dvorano ni bilo posebnih nemirov.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje		Vetar	Vreme	Mokrine na 24 ur v mm
		trakomera v mm	toplomera po Celsiju			
24.	7. u. jut.	745.5	4.6	brezv.	megla	0.0
	2. u. pop.	742.1	3.6	sl. svzh.	jasno	
	9. u. zveč.	740.9	0.0	"	oblačno	
25.	7. u. jut.	739.6	1.0	sl. zap.	oblačno	0.00
	2. u. pop.	739.8	2.8	sl. vzh.	"	
	9. u. zveč.	740.6	1.8	sl. szap.	jasno	

Srednja temperatura obeh dni -0.3° in 0.0° C., za 3.2° in 2.6° pod normalom.

Dunajska borza.

(Telegrafsko poročilo.)

26. novembra.

Papirna renta 5% po 100 gl. (s 16% davka)	81 gl. 80 kr.
Sreberna " 5% " 100 " 16%	82 " 55 "
4% avstr. zlata renta, davka prosta	109 " 80 "
Papirna renta, davka prosta	97 " 45 "
Akcije avstr.-ogorske banke	878 " — "
Kreditne akcije	305 " 20 "
Cesarski cekini	5 " 77 "
Nemške marke	59 " 80 "

Janez Dogan,

mizarski mojster v Ljubljani

na Dunajski cesti št. 15, (Medijatova hiša)

priporoča svojo dobro vrejeno zalogo raznovrstne

hišne oprave,

politovane in likane: altarne podstavke po 5 gld. 50 kr., divane, garniture, modroce na peresih po 10 gld., žimnate modroce po 20 gld., vozičke za otroke, okvire za svete in posvetne podobe po mogoče nizke cen.

Tudi prevzema vsa mizarska in stavbena dela. Cenilnik s podobami zastoj in franko.

Št. 18974.

Razglas

(1)

mladeničem, kateri stopajo v vojaško dōbo.

Zaradi prihodnjega vojaškega nabora, ki bo 1889. leta, mestni magistrat javno naznanja:

1. Vsi tu prebivajoči mladeniči, kateri so se porodili v letih 1869, 1868, 1867 in 1866, se morajo zglasti tekom

meseca decembra letošnjega leta

pri podpisnem uradu, ako ne, vsakega zadene kazen po § 42. vojnškega zakona.

2. Kar je mladeničev, ki nimajo v Ljubljani domovinstva, ti naj seboj prineso dokazila o starosti in pristojnosti.

3. Začasno odsotne ali pa bolne mladeniče smejo zglasti stariši, varuhi ali pooblaščenici.

4. Oni, kateri si mislijo izprositi začasno osvoboditev od vojaščine ali pa druge zakonito dopuščene olajšave pri spolnjevanju vojnške dolžnosti, morajo tekom meseca januarja 1889. leta izročiti podpisnemu uradu rodbinske listine in druge potrebne svedoče.

5. Dolžnosti oglasa ne more izogniti se nihče z izgovorom, da za to dolžnost ni vedel.

Mestni magistrat ljubljanski

16. dan novembra 1888.

Izvrstno sredstvo

zoper kašelj, hripavost, kakor tudi izborna brnilno sredstvo zoper davico, boleznj v grlu, pljučnih vejah in pljučah so

(3)

protikataralične kroglice,

koje izdeluje lekarnar Piccoli v Ljubljani, Dunajska cesta. Njemu naj se pošiljajo tudi zunanja naročila, koja izvršuje proti povzetju izneska. Škatljica 20 kr.

Kroglice iz sladnega ekstrakta, salmijaka, ekstrakta sladkih korenin, sleznega testa, poprove mete in santonina v škatljicah po 10 kr. Pri večjem nakupu rabat.

Objava.

Dne 17. decembra tek. l. ob 3. uri popoldne se bo na ljubljanskem kolodvoru c. kr. državne železnice v skladišči voznega blaga dražbenim potom prodalo

5 rezalnih strojev

(Häckselmaschinen).

Kupci se uljudno vabijo.

Predstojnik c. kr. železnično-opravnega urada:

(1)

Jos. Dettela.

OTOMANE,

!!gld. 38 a.v.!!

(glej podobo), naj bolj praktično, elegantno, moderno in priljubljeno tapetirano pohištveno orodje, preoblečeno v modernim in močnim blagom in popol-

no pozamenterijo, to je s čopi in dolgimi franžami iz blaga, izdeluje po — 38 gold. a. v. — zajamčeno dobro in solidno narejene

Anton Obreza,

tapetirar in dekoratér

v Ljubljani, Šelenburgove ulice št. 4,

Uzorec blaga resnim kupcem franko na razpolago. Vsa v mojo stroko spadajoča dela v mestu in na deželi izvršujem najceneje. — Modroce na peresih (Federadrazten) 10 gl. in višje. — Preč. duhovščini priporočam kot specialiteto: altarne preproge.

Ceniki s podobami zastoj in franko na zahtevanje.

Brata Eberl,

izdelovalca oljnatih barv, firnežev, lakov in napisov.

Pleskarska obrt za stavbe in meblje.

Ljubljana,

za Franciškanske cerkvice v g. J. Vilharja hiši št. 4.

priporočata prečast. duhovščini in p. n. občinstvu vse v njiju stroko spadajoče delo v mestu in na deželi kot znano rečno fino delo in najnižje cene.

Posebno priporočilne za prekupece so oljnat barve v ploščevinastih pušicah (Blechbüchsen) v domačem lanenem oljnatem firnežu najfinije naribane in boljše nego vse te vrste v prodajalnah.

Cenike na zahtevanje.

Ne zameniti z Radgonsko, to je Radkersburger.

Radenska kislavoda in kopališče.

Radenci na slov. Štajerskem ob vznožji Slovenskih goric.

Kot zdravilna voda.

Radenska kislavoda ima med vsemi evropskimi kislavodami največ natrona in litija. Posebna njena lastnost je, da pomaga pri vseh boleznih, koje dobi človek vsled prevelike kisline v svoji vodi, kakor pri hudici, pri kamnu v želodcu, mehurju in ledicah, ter je neprecenljivo zdravilo pri zlati žili, pri boleznih v mehurju, pri zasliženjih, kadar se napravlja kislavoda v želodcu in črevesu, pri vredu, katarjih in živčnih boleznih.

Kot namizna voda.

Vsled obilne oglene kisline in oglenokislega natrona, prijetnega okusa in močnega penjenja je radenska kislavoda najbolj priljubljena poživljajoča pijača. Pomešana s kislim vinom ali s sadnim sokom in sladkorjem je močno šumeča, žejo gaseča pijača, koje imenujejo mineralni šampanjec.

Obvarovalno zdravilo.

Jako razširjena je in mnogo se rabi radenska kislavoda kot varstvo in zdravilo zoper davico, škrlatico, mrzlico in kolero.

Kopeli in stanovanja.

Kopeli se prirejujejo iz železnate in kisle vode z raznovrstno gorkoto. Skušnja uči, da pomagajo posebno zoper: hudico, trganje po udih, ženske bolezni, pomanjkanje krvi, bledico, histerijo in neplodovitost. (Cena kopeli 35 kr., cena za eno sobo 30 kr. do 1 gold.)

Ogljeno-kisli litij kot zdravilo.

Liter radenske kisle vode ima v sebi 0.06 gr. dvakratno ogljeno-kislega litija, to je množina, ki se težko prekorači pri enkratnem zavžitku. Kolike vrednosti je ta jako močan lužnik kot zdravilo, dokazujejo Garrodovi poskusi, ki so se vsestranski potrdili. Položil je koščke kosti in hrustancev od protinastih bolnikov v enako močne tekočine kalija, matrona in litija. Prvi dve niste skoraj nič vplivali, slednja pa tako odločno, da so bile protinastih snovi navzete kosti v kratkem proste vse nesnage. To ga je napotilo, da je začel poskušati z litijem pri protinastih bolnikih, kojih seavniške prevlake so postajale vedno manjše ter konečno popolnoma prenehale. Vspehi, koje so dosegli pri enacih razmerah tudi drugi zdravniki.

Cenike razpošilja zastoj in franko kopališče radenske stotine na Štajerskem.

(48) V zalogi imata kislavodo Ferdinand Plautz in Mihael Kastner v Ljubljani.

Javljam, da sem svojo

notarsko pisarno odprl

v Zatičini dne 11. novembra t. l. in da poslujem v vseh neprepirnih, prepirnih zadevah, kakor tudi v kazenskih zadevah kot branitelj.

Stanko Pirnat,

(1)

c. kr. notar v Zatičini.

Sadjarji!

Vsled znižanja vožnih tarifov južne železnice za sveže sadje, pogajam se z večjo firmo radi kupčije več vagonov po plemenih odbranih

zimskih namiznih jabolk

in Vas uljudno vabim, da mi ponudbe z uzorci blagovoljno v kratkem dopošljete.

V. H. Rohrmann, Ljubljana.

(2)

Pobotnice za izžrebane srečke kranjskih zemljiščno-odveznih obligacij

dobiti so v Katoliški Bukvarni v Ljubljani komad po jeden kranjec.